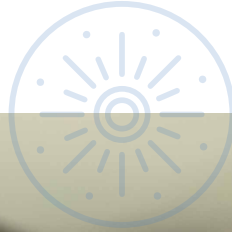

VOORJAAR 2024

INOVUM *straat*

MAGAZINE | NUMMER 12

*Zelf
redzaam
zijn*

Reportage

Weer zelf aardappels kunnen schillen, dat zou ik graag willen

Interview

Het verhaal van bewoner Theo Booij

Ik doe mee!

Samen zorgen voor een fijne dag

INHOUDSOPGAVE

Inovum Straalt is een uitgave voor cliënten, verwanten, vrijwilligers & medewerkers van Inovum.

8

Interview: Het verhaal van bewoner Theo Booi

Wanneer je Gooiers Erf via de achteringang betreedt of verlaat, of de weg naar de tuin neemt zul je vast pianist/bewoner Theo Booi eens hebben ontmoet. Benieuwd naar zijn verhaal, interviewt Robert Onderwater deze muzikale bewoner.

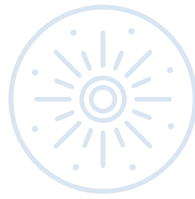
22

Er valt altijd iets te vieren!

Op onze locaties valt er vaak iets bijzonders te vieren. Grote mijlpalen die staan voor een boek aan levensverhalen.

Wat vind je waar?

- 3 Voorwoord
- 4 Reportage: Weer zelf aardappels kunnen schillen, dat zou ik graag willen
- 6 Ik doe mee!
- 8 Interview: Het verhaal van bewoner Theo Booi
- 10 Boerin Hermien Kemp met recht even in de schijnwerpers
- 11 Jary's Blog
- 12 Fotopagina Gooiers Erf
- 14 Fotopagina Beukenhof
- 17 Fotopagina Veenstaete
- 18 Levensvragen
- 19 Kent u deze nog? | Gedicht Vrolijk
- 20 Mandala
- 21 Puzzel
- 22 Er valt altijd iets te vieren!
- 24 Opening van de verbouwde woningen in de Beukenhof | Woning Fluitenkruid bestaat 25 jaar | Social media | Colofon

Voorwoord

Beste lezer,

Wat zou ik zelf later willen als ik oud ben? Iemand die mij helpt bij het douchen, of iemand die mij helpt om dit na een paar weken weer zelf te kunnen? Ik zou het wel weten! Laat mij het maar ZELF doen. Ik ben eigenwijs en het behoud van vrijheid en zelfstandigheid zijn ontzettend belangrijk voor mij. Sociale contacten en zelf de regie blijven voeren over mijn leven, daar word ik blij van. Ook op mijn oude dag.

Een paar maanden geleden las ik voor het eerst over Reablement. Een manier van werken waarmee hulpverleners ouderen helpen hun eigen leven te leiden. Zoals zij dat zelf willen. Reablement kent drie uitgangspunten:

1. Neem niet over wat mensen zelf kunnen,
2. Help mensen terug te krijgen wat ze niet meer kunnen,
3. Zorg samen voor een oplossing voor alles wat overblijft.

Reablement is al jaren in Denemarken de norm. In Denemarken is het zelfs wettelijk vastgelegd dat zorgmedewerkers je eerst de kans moeten geven om iets weer zelf aan te leren. Ruim 60 procent van de Denen die thuiszorg krijgt is na maximaal drie maanden weer zelfredzaam en heeft geen zorg meer nodig. Zo leren ouderen bijvoorbeeld zelf hun steunkousen aan te doen, wordt de mobiliteit vergroot, kunnen zij zichzelf weer douchen, uitstapjes maken en ervaren ze meer vrijheid. En wat is het effect voor zorgmedewerkers? Het werk wordt interessanter, ze hebben het gevoel persoonsgerichter te werken en hebben meer contact met collega's. Volgens mij snijdt het mes aan twee kanten.

Reablement gaat dus niet alleen over zorg, maar over ZELF je beste leven leiden. Dingen doen die voor jou belangrijk zijn en je graag weer zou willen doen. Reablement ligt ontzettend in de lijn van Samen zorgen voor een fijne dag. Alleen ligt de nadruk minder op het **zorgen voor**, maar meer op het **zorgen dat** mensen een fijne dag hebben.

Het vraagt anders te kijken en anders te doen. Daar zijn we als organisatie goed mee op weg sinds wij onze missie **Samen zorgen voor een fijne dag** hebben geïntroduceerd. Nu kunnen we nog meer inzetten op deze nieuwe kijk, door middel van trainingen voor medewerkers. We hebben namelijk een mooie subsidie ontvangen om reablement onderdeel te maken van hoe wij ouderen ondersteunen.

Ik denk er vaak over na: als ik later oud ben, kan ik dan nog doen wat voor mij belangrijk is? Zoals buiten wandelen, fietsen en op een terrasje zitten in de zon. Als we gaan werken volgens het reablement gedachtegoed heb ik daar alle vertrouwen in. En wie weet... misschien ontdek ik op mijn oude dag nog wel een nieuwe hobby. Je bent immers nooit te oud om te leren!

Jidou de Jong

Adviseur beleid en kwaliteit

“Weer zelf aardappels kunnen schillen, dat zou ik graag willen”

In het voorwoord van dit magazine vertelt adviseur beleid en kwaliteit Jildou wat reablement is. Namelijk helpen iemand zijn eigen leven te laten leiden op de momenten dat dit moeilijker wordt door ziekte, beperking of vergeetachtigheid. (To reable: mogelijk maken/opnieuw kunnen.)

De zorg is van oudsher gericht op het ‘zorgen voor’ of ontzorgen. Daarin namen we soms liefdevol over wat iemand nog kan of kan aanleren. Heb je lichamelijke beperkingen? Dan helpen we je met aankleden en douchen. Heb je steunkousen nodig? Dan staan we dagelijks op de stoep om deze bij je aan te trekken. Maar wat als de zorgprofessional op de stoep staat om samen met jou te kijken naar wat je belangrijk vindt en of je, met hulpmiddelen, dagelijkse activiteiten zelf weer kunt oppakken of aanleren? Dat is een ander doel en een andere rol voor de zorgprofessional.

Minder **zorgen voor**, meer **zorgen dat** iemand weer zelfstandig zijn leven kan leiden.

Bij Inovum staan we achter dit gedachtegoed. We zetten kwaliteit van leven voorop en de eigen regie van de cliënt centraal. Wie hier al dagelijks mee bezig zijn, zijn de ergotherapeuten van Inovum. We spreken met Anuschka Langelaar, ergotherapeute bij Inovum. Zij komt bij de mensen thuis en helpt ook bewoners op de locaties. ►

Wat is ergotherapie?

Anuschka: “De ergotherapeut helpt zo goed mogelijk het dagelijks leven voort te zetten wanneer iemand geconfronteerd wordt met lichamelijke of cognitieve problemen. We beginnen met het doornemen van de dag van de cliënt. Waar loop je tegenaan en wat zou je anders willen? Wat vind je belangrijk om weer te leren, te kunnen of anders op te lossen? Het zijn hele concrete doelen. De een wil zich buitenshuis weer kunnen verplaatsen om boodschappen te kunnen doen en iemand anders wil weer op de kleinkinderen kunnen passen. Het gaat erom dat we duidelijk hebben waar iemand blij van wordt en kwaliteit van leven behoudt of terugkrijgt.”

Wat betekent de beweging naar Reablement voor jouw werk?

“Bij reablement begint het met hoe je bij iemand binnenkomt. Niet automatisch aannemen wat iemand zou willen, maar echt in gesprek gaan en doorvragen. Laatst was ik gevraagd door een wijkteam om mee te gaan naar een cliënt met COPD (waarbij iemand door beschadigde longen minder zuurstof krijgt en minder energie heeft). Deze meneer kreeg hulp bij het douchen en aankleden. Het wijkteam dacht dat meneer wellicht dit zelf weer zou kunnen. Na een observatie was ik het daarmee eens, maar in gesprek met de cliënt kwam naar voren dat hij dan geen energie overhield om er in de middag op uit te gaan voor een ommetje of een kopje koffie bij een vriend. Gezamenlijk hebben we besloten om de hulp bij het douchen en aankleden voort te zetten zodat hij voldoende energie overhield in de middag.”

“Een andere cliënt kwam bij mij vanwege een arm-handfunctietraining. In gesprek kwamen we er op wat niet meer lukte. Dat was onder andere aardappels schillen. Dat had hij wel opgelost. Hij kocht reeds

geschilde aardappelen en bakte die op, maar wilde het toch graag zelf weer kunnen. Ik heb met hem geoefend met een dikkere dunschiller die je goed vast kunt houden. Na 2 keer kon hij zelf de aardappels schillen. Daar was hij heel blij mee want doordat hij weer gekookte aardappels at, gaf hij aan minder last te hebben van maagzuur. Zijn doel was sneller bereikt dan gedacht. Reablement betekent ook dat we de hulp en ondersteuning weer kunnen afbouwen of stopzetten wanneer het doel is bereikt.”

Wat betekent reablement voor cliënten en naasten?

“Voor de mantelzorger betekent het veel als de partner weer functies terugkrijgt of aanleert. Vaak hebben zij taken overgenomen. Zo had ik een cliënt die zelf zijn sokken niet meer kon aantrekken. Zijn vrouw hielp hem daarbij maar hij wilde dat graag weer zelf kunnen. Met een hulpmiddeltje was het 1 keer uitproberen en het lukte weer. Autonomie zorgt ervoor dat je weer die rol in je leven hebt van partner, of van opa. Dat is wat iedereen graag wil. Toch merk ik ook dat er nog mensen zijn die erg graag hulp en zorg ontvangen. Dan ben je iets langer bezig om ze op een spoor te krijgen van zelfredzaamheid. Het lukt ook niet altijd zoals men zou willen, maar we hebben dan ook oplossingen dat het anders kan. Niet meer kunnen lopen? Dan leren we je omgaan met een scootmobiel en kun je nog steeds zelf naar familie of de bridgeclub. Wat dat betreft is reablement of weer kunnen een breed begrip. We hebben nieuwe taal nodig in de zorg om reablement ons eigen te maken. En we moeten leren om de eigenlijke vraag te achterhalen. De vraag is bijvoorbeeld niet: “leer mij weer fietsen”, maar “leer mij daar te komen waar ik weer anderen kan ontmoeten.” Dus blijf nieuwsgierig naar de vraag achter de vraag.” ■

HOE KUNNEN WIJ SAMEN

ZORGEN VOOR EEN FIJNE DAG?

Familie, naasten en bekenden spelen de allergrootste rol in het leven van hun naasten die woonachtig zijn op Inovum locaties. Zij zijn hét vertrouwde gezicht en bieden een gevoel van veiligheid en geborgenheid. Als geen ander weten zij wat belangrijk is en wat een fijne en betekenisvolle dag inhoudt.

Zaterdagmiddag, het weekend voor Pasen, stonden de croissants, salades, broodjes en gerookte zalm klaar in de woonkamer van de Drecht in de Beukenhof. Dit was niet zomaar een paaslunch, het was een moment om als familieleden van bewoners elkaar te ontmoeten, te leren kennen en de verbinding met elkaar te zoeken. Het mooie initiatief kwam van Marijke Noordanus, mantelzorger en een aanjager om familieleden meer te betrekken bij de dagelijkse gang van zaken op de woning. Saskia Haanappel, kwartiermaker informele zorg: “Naasten komen vaak al regelmatig op bezoek. Van een

oud-collega tot familieleden, van burens tot vrienden. Als we in kaart brengen wie wanneer op bezoek komt op een woning, dan zie je al snel dat een mooie spreiding over de week mogelijk is. Als naasten vervolgens onderling of met onze medewerkers in gesprek gaan hóe zij een bezoek in dienst kunnen stellen van bewoners, dan is die **fijne dag op de woning** een makkelijk te behalen doel geworden.” Met mooie voorbeelden werden in ieder geval de familieleden op de Drecht tijdens de lunch geïnspireerd om een invulling te vinden dat goed bij hen zelf en bij de bewoners past. ►

Het initiatief van mevrouw Noordanus is een inspiratie voor ons allen, het toont aan dat zelfs kleine inspanningen een groot verschil kunnen maken in het leven van ouderen. Zelf kijkt ze terug op een geslaagde dag; “de samenwerking met de contactverzorgende was heel fijn en gelukkig was de opkomst goed. Ik zou graag maandelijks een soort instuif willen organiseren zodat we contact blijven houden en opvolging kunnen geven aan ideeën.”

Meer betrokkenheid van familieleden

Inovum heeft een missie: **Samen zorgen voor een fijne dag**. Hier gaan we voor. Dit dragen we uit. Hier betrekken we zoveel mogelijk mensen bij uit ons eigen netwerk, maar ook uit het netwerk van onze cliënten en bewoners. Saskia Haanappel: “ We gaan daarin zover, dat we de samenwerking met het netwerk van onze cliënten willen structureren: *naasten leveren een gezamenlijke bijdrage aan een fijne dag op de woning van ongeveer vier uur per maand*. Bijvoorbeeld door te helpen bij dagelijkse taken zoals samen de tafel dekken, samen de krant lezen, zingen, of het organiseren van kleine activiteiten zoals droogbloemen of koekjes maken. Een structurele bijdrage kan overweldigend lijken voor naasten, maar als we klein beginnen kunnen we groot winnen. Het begint met verbinding maken met elkaar; medewerkers, familieleden, naasten en vrijwilligers. Zo geven we invulling aan **Samen**. En dan komt die **fijne dag** vanzelf.” ■

Op een middag word ik aangesproken door Jacqueline. Haar moeder woont 2 jaar op de gezellige woning Kompas Zuid in Gooiers Erf. Ze zegt: “Merel, mag ik eens op een avondje komen koken?”

Mijn hart maakt een sprongetje, hier word ik zo blij van. De afspraak is snel gemaakt en de voorpret is begonnen. Jacqueline wil graag nasi maken, want dat is het lievelingseten van haar moeder. Alle ingrediënten hebben we besteld bij Huuskes. Terwijl wij aan het koken zijn, komen diverse collega's en burens al op de geur af, wat ruikt het lekker.

En dan is het tijd om aan tafel te gaan. Wat hebben we toch gezellig en heerlijk gegeten. Er is zelfs voor een 2e keer opgeschept, hoe fijn is dat. Na het toetje bleven er een paar bewoners aan tafel zitten, dus de Rummikub op tafel, koffie erbij en om half 9 namen we dankbaar afscheid van Jacqueline.

Jacqueline bedankt voor je hulp en gezelligheid.
Merel, Kompas Zuid

HET VERHAAL VAN BEWONER THEO BOOIJ

Wanneer je Gooiers Erf via de achteringang betreedt of verlaat, of de weg naar de tuin neemt zul je vast pianist/bewoner Theo Booij eens hebben ontmoet. Op de begane grond staat naast de lift zijn piano, alwaar hij minstens twee keer per dag zijn repertoire ten gehore brengt. Inmiddels “wereldberoemd in Hilversum” en benieuwd naar zijn verhaal, interviewt Robert Onderwater graag deze muzikale bewoner.

Wie ben je?

“Mijn volledige voornamen zijn Theodorus Gijsbertus Maria, dus drie stuks maar liefst. En dan dus het woord Booij als achternaam haha. Ik ben geboren in de maand juni 1944 te Hilversum in de Floris Vosstraat, een zijstraat van de bekende Johannes Geradtsweg die naar Laren loopt. Met mijn vader, moeder, 1 zus en 3 broers waren we in totaal met zijn zevenen. Ik kom uit een muzikale familie en daarom is muziek ook mijn lust en mijn leven.”

Hoe is dat zo ontstaan?

“Mijn vader speelde voortreffelijk trompet, piston (een klein trompetje), contrabas en viool. Hij wilde graag als beroepsmuzikant doorgaan. Echter was mijn vader van eenvoudige afkomst, dus totaal niet in staat om een studie te bekostigen. Om aan zijn centjes te komen was hij daarom timmerman, meubelmaker als beroep. Hij heeft altijd wel tegen mijn moeder gezegd; “Mien, als de kinderen groter worden mogen ze allemaal de muziek in”. Eigenlijk is muziek ons met de paplepel ingegoten. Mijn oudere zus was bijvoorbeeld concertpianiste in concertzalen. Naast buitenspelen, hoepelen en ballen, zette mijn zus mij op 5 jarige leeftijd al achter de piano, met een paar boeken op de stoel zodat ik bij de toetsen kon. Hierin had ik veel plezier en toen ik een jaar of 7 was, kon ik alles vrij goed beheersen. Ik speelde al allerlei stukken, ook licht klassiek, Beethoven en Mozart, echte voordrachtstukjes. Daarnaast leerde ik spelen op de hoorn, accordeon en gitaar. Toen ik 14 jaar was had mijn vader verschillende accordeonleerlingen en dan mocht ik proberen om hen les te geven.

Dan werd ik door een 10-jarige aangesproken met “Ja meneer, Nee meneer”, terwijl ik dus 14 jaar oud was haha.

Mijn zus heeft mij, naast privélessen en theorie van andere leraressen, zodanig naar een hoger niveau bijgeschoold dat ik op het muziek lyceum mijn diploma heb behaald en daarna het conservatorium in Den Haag. Daar stonden ze allemaal van te kijken!

Mijn moeder was huisvrouw en ook muzikaal, ook al kon zij geen noot spelen. Als je aan haar vroeg muziek te maken sloeg zij met haar handen als een trommel ritmisch op haar grote buik haha. Maar mijn moeder zong ook, wanneer we met zijn allen als familie op een zondag gezamenlijk om de piano heen stonden. We hadden ook een eigen orkestje, dat heette The Sunny Boys. Samen met mijn zus op piano, een broer op de contrabas, de andere broer op de accordeon en een kennis van ons op slagwerk. Daarmee gingen we regelmatig het land in. Ook voor het KRO programma “de Zonnebloem” hebben we zeker 60 opnames gemaakt. Dit deden we dan voor slechts een kleine vergoeding.” ▶

En hoe ging jouw leven verder in de muziek?

“Toen ik 18 jaar was zag ik een advertentie van de VARA in de krant. Daarin vroegen ze een gecombineerde functie “Orkest Assistent, tevens Muziekkenner”. Ik kwam daar binnen en per toeval hadden de beslissers al bij orkestleden geïnformeerd wie ik was en ik was al positief bekend. Ik had al behoorlijk wat kruiwagentjes dus ik kon zo aangenomen worden. Dat heb ik vervolgens jarenlang met heel veel plezier gedaan. Mijn taak was o.a. om de studio's te vullen met instrumenten vanuit verschillende ruimtes. Zo heb ik mee-gemaakt dat o.a. de VARA een aantal keren werd verbouwd en het Metropole Orkest kreeg een hele nieuwe, grotere studio. Het Metropole Orkest bestaat nu nog steeds ook al heeft het een paar keer bijna “op de wip” gezeten omdat het te duur werd. Maar we hebben gelukkig een hele muzikale burgemeester in Hilversum, Gerhard van den Top, die ik laatst ook nog hier op Gooiers Erf ontmoet en gesproken heb. De burgemeester heeft ervoor gezorgd dat het orkest in ieder geval nog minimaal 5 jaar kan blijven bestaan.

Van muziek maken heb ik zelf nooit mijn beroep kunnen maken. Ik speelde naast piano als hoofdinstrument hoorn. In een normaal orkest zitten maar maximaal vier hoornisten in vaste dienst en tot overmaat van ramp waren die allemaal net tussen de 20 en 25 jaar. Dus als ik aan de beurt zou komen was ik zeker 60 jaar geweest haha. Met piano had ik eventueel freelancer kunnen worden, maar dat gaf onvoldoende onderpand voor mijn oude dag. Mijn werk was dus in de muziek bij de VARA, maar ik bleef zelf een “hobby muzikant” met ook het lesgeven.

We hebben 3 orkesten gehad en in de glorie tijd waren er zeker wel 80 leerlingen bij het orkest. Met het orkest ben ik meermaals op concours geweest in Nederland, maar ook in Zwitserland, Duitsland, Italië. En ik ben zelfs in Lourdes geweest, de bedevaartsplaats, dat vergeet ik nooit meer. Daar waren honderden mensen op de been tijdens een buitenconcert, toen kwam er opeens een bui en toen vluchtte iedereen met kar en/of stokken. Ze wisten niet hoe snel ze weg moesten komen en daar zat ik haha.”

Wat doe je nu en wat doet dat?

“Ik speel elke dag meerdere malen op mijn eigen piano in de ruimte tussen Kompas Noord en -Zuid en nodig iedereen van harte uit om daarbij aanwezig te zijn. Of zelfs ook op de piano te spelen als men dat wil. Ik zie dat het de bewoners opkikkert, vooral bij een bekend wijsje. Ook al kennen ze de noten niet altijd helemaal, je ziet ze heen en weer wiegen. Zelfs mensen die alleen maar lijken te slapen, die kunnen heel sterk op muziek reageren. Muziek maakt je vrolijk bij een feestje, maar geeft ook de kracht als je verdriet hebt. Dat merk ik als ik voor jou (red. Robert) Für

Elise speel, dan zie ik jou helemaal in vervoering raken. Dat komt binnen en is voelbaar, dat doet muziek met je. Muziek beleef ik zelf nu anders dan vroeger. Ik merk dat ik nu meer gevoel via de toetsen laat weergeven om het juiste verhaal te krijgen. Dus geen geram, er zit meer bezieling en levenservaring in. Voor de bewoners van Gooiers Erf treden wij (red. duo Theo & Robert) samen bijna wekelijks met piano en zang in het restaurant op. Samen met jou vind ik dat altijd gezellig. En als ik voel dat de toehoorders geboeid zijn en luisteren, dan doet mij dat gewoon goed en ben ik goed bezig. Muziek maken blijft een persoonlijk iets en als dat fijn overkomt en wordt gewaardeerd dan ben ik daar weer blij mee, dat geeft mij voldoening en energie. Ik kijk af en toe een muziekstuk op tv maar gedurende de dag staat er niet de hele tijd muziek op. Ik heb zoveel muziek in mijn kop zitten en als het stil is dan speel ik vanzelf de liedjes en composities af in mijn hoofd en gaan mijn vingers op de maat mee. Ik hoef daar helemaal niets voor te doen, dat zit in mijn genen, het plezier vanuit mijn familie van samen muziek maken en een uniek muzikaal leven!”

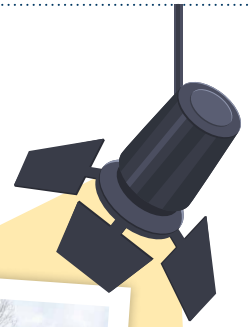
Wat zou je anderen willen meegeven?

“Muziek moet verteerbaar en begrijpbaar zijn, niet te zwaar. Dus interesseer je voor muziek en wat men graag hoort. Kijk goed naar de mensen en maak het een samenspel tussen de persoon die het uitvoert en de persoon die luistert. Het moet super ontspannen overkomen!”

We praten nog wat na, geven elkaar lachend maar oprecht complimenten, eten nog een dropje, Theo neemt nog een slokje van zijn glaasje melk en vertelt nog een leuke mop. Samen beloven we nog lang in de muziek door te gaan en lopen vervolgens naar zijn piano. Daar starten we het liedje waar we altijd mee beginnen “Muss i denn” en hebben wij geen woorden meer nodig. De muziek “zegt” ons genoeg. Samen een fijne, muzikale dag! ■

Boerin Hermien Kemp met recht even in de schijnwerpers

Terwijl boerin Hermien in Brussels is om te demonstreren en op te komen voor het belang van de boeren, vindt ze toch nog even tijd om ons telefonisch te vertellen over dat andere belangrijke werk wat ze doet: een bijdrage leveren aan een fijne dag voor de ouderen in Kortenhoef, Loosdrecht en Hilversum.

Op de Kwakel in Kortenhoef staat de boerderij van Familie Kemp. Een veehouderij met melkkoeien, kalveren, 150 schapen en 1 varken; tante Truus. Hermien is 58 en druk met het werk op de boerderij. Toch weet zij een grote steen bij te dragen aan het leven van ouderen in de omgeving Kortenhoef, Loosdrecht en Hilversum.

“Vroeger had ik er misschien nog niet zo’n oog voor, pas toen mijn moeder in het verzorgingshuis kwam te wonen en ik daar zo’n 4 keer per week kwam, zag ik dat ze niet zo heel veel te doen hadden. Dus als ik er was en met mijn moeder in de rolstoel naar buiten ging voor een wandeling nam ik altijd even een bewoner aan de arm mee die goed ter been was. Zeker als iemand zelf minder bezoek kreeg.”

“In de wintermaanden heb ik het wat minder druk, dus in de maanden van december tot en met maart, april kunnen bewoners met de bus bij ons op de boerderij komen. Dan geven wij een rondleiding en

krijgen ze koffie tussen de koeien. Soms laat ik het studenten doen die bij ons op het bedrijf werkervaring opdoen. Dan leren ze ook dat het belangrijk is om iets voor een ander te betekenen. In het voorjaar hebben we lammetjes en kunnen bezoekers lammetjes knuffelen.”

“Campina sponsort mij en in december krijgen we pakken chocomel, dan kom ik tussen sinterklaas en kerst langs om dit af te leveren. Ik kom altijd op de trekker en in mijn werkkleding en klompen want dat vinden de bewoners leuk. Met kerst komen we ook langs met de lichtjestocht. De agrarische jongerenvereniging Gooi en Vechtstreek deed dat altijd al in Weesp en Muiden, toen ben ik het verder gaan organiseren voor Kortenhoef, Loosdrecht en Hilversum.” Met uitbundige, kleurrijke verlichting en muziek komen er wel 50 verlichte tractoren langs, een indrukwekkende stoet. De agrarische jongerenvereniging deelt in deze periode ook altijd decemberpakketten uit in diverse zorgcentra. “De dankbaarheid van bewoners, daar doe ik het voor. En ik vind dat je ook iets moet doen als mens voor de maatschappij.”

Namens heel Inovum: Bedankt Hermien voor al die fijne momenten die je bewoners bezorgt. ■

FAMILIEPARTICIPATIE OP AFDELING ZONNEHEIDE PG DE BEUKENHOF

Familie participatie speelt een belangrijke rol binnen Inovum. Sinds de start van de familie participatie op de PG afdelingen zijn ze al hard bezig met het voorzetten hiervan. We nemen dan ook een kijkje op de afdeling Zonneheide hoe de medewerkers & familie dit voorzetten en uitvoeren. Op de afdelingen hangen lijsten die familieleden kunnen invullen, hiervoor hebben ze de keuze om te koken op de afdeling, een gezellig spel met de bewoners te doen, een wandeling te maken met de bewoners, en nog veel meer.

Op afdeling Zonneheide zijn verschillende families al druk bezig met van alles. Diverse kinderen/ kleinkinderen reageren erg enthousiast en schrijven zich dan ook graag in voor activiteiten op de woning.

Op de foto's kan je zien dat familieleden graag langs komen om mee te helpen op de afdeling. De familie van de heer Sonderman komt graag langs om heerlijk te koken voor de bewoners. Hij kijkt zelf graag met trots toe hoe zijn zoon het eten bereidt. Ook de dochter van mevrouw Wildeburg komt langs om mee te helpen tijdens de lunch, om een heerlijk soepje te maken. ■

*Tot de volgende keer.
Jary*

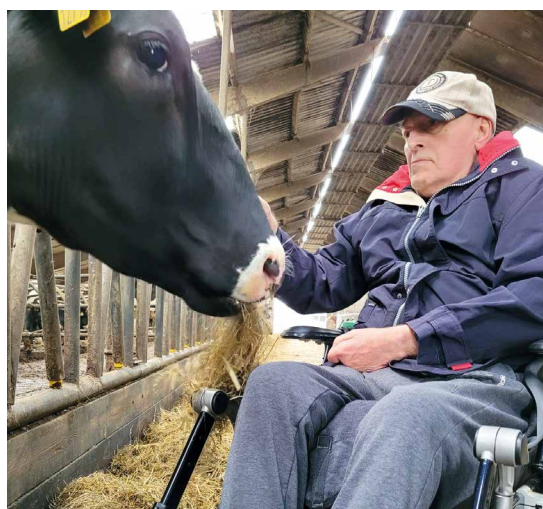
BEUKENHOF

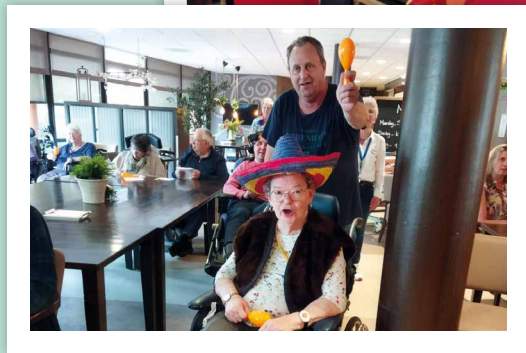
AVOND 4 DAAGSE

BIJ DE LAMMETJES

BOERDERIJ KEMP

KONINGS DAG

BORD GEMAAKT DOOR BEWONERS

GOOIERS ERF

BILJARTEN

BINGO

ZINGEN EN OPTREDENS

Familie dag

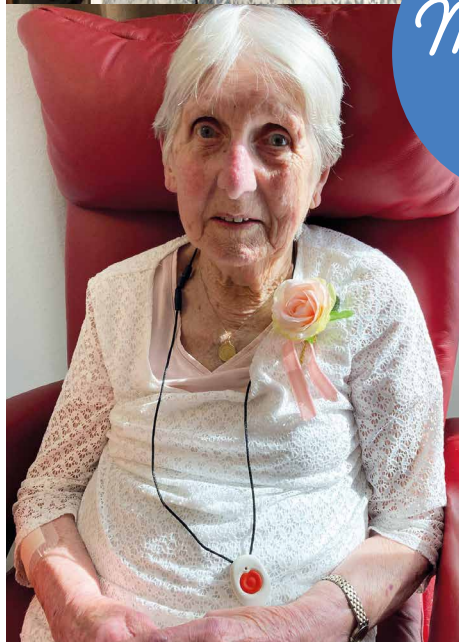

WORKSHOP BLOEMEN

GOOIERS ERF

Moeder-
dag

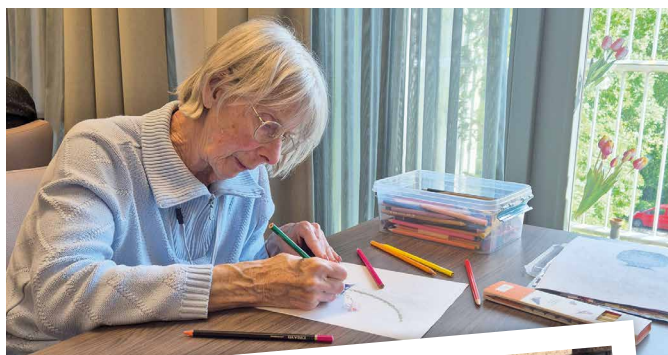

FAMILIE INSTUIF MET ROOS DE TUINVROUW

VEENSTAETE

*Paas
versiering
maken*

DUOFIETS

CREATIEVE OCHTEND

Levensvragen

Levensvragen komen meestal op als het leven niet meer als vanzelfsprekend, zoals je gewend was, gaat. Dit gebeurt soms zonder herkenbare aanleiding, maar vaker als er een grote verandering heeft plaats gevonden. Je kunt hierbij denken aan het overlijden van een dierbare, het krijgen van een ziekte of beperking, een ongeluk of een scheiding.

Het verhuizen naar een verpleeghuis is ook zo'n ingrijpende gebeurtenis. Hiermee verliest iemand een deel van zijn zelfstandigheid, moet de eigen vertrouwde omgeving missen en wordt soms ook gescheiden van een partner. Hij/zij wordt voor een deel afhankelijk van anderen en moet hen toelaten in zijn/haar leven. Ook voor een naaste kan het moeilijk zijn om met de veranderde situatie om te gaan.

Deze situaties houden vaak het einde van een levensfase in, van een fase die niet meer terugkomt. Dit kan allerlei vragen naar de zin en de bedoeling van het leven oproepen. Op deze vragen heb je niet altijd meteen een antwoord. Daarom worden ze ook wel 'trage vragen' genoemd. Het zijn vragen waar je tijd voor moet nemen om over na te denken, die reflectie vergen.

Je kunt hierbij denken aan vragen als:

- 'Waarom overkomt mij dit?'
- 'Wat kan ik het beste doen in deze situatie?'
- 'Wat is de zin van het leven?'
- 'Ben ik de anderen niet alleen maar tot last?'
- 'Waarom heeft God, Allah mij in de steek gelaten?'

Levensvragen stellen en er over in gesprek gaan kan innerlijk rust en ruimte geven en helpen betekenis te geven aan wat is gebeurd en aan het leven wat nu voor iemand ligt. Naast deze grote levensvragen zijn er ook alledaagse levensvragen. 'Wat maakt voor iemand de dag de moeite waard?', 'waardoor voelt iemand zich gezien en gehoord?' of 'hoe kan iemand bijdragen en zich daardoor van nut voelen?'. Door oog en oor te hebben voor deze alledaagse levensvragen kan soms met kleine dingen al een groot verschil voor iemand worden gemaakt en zo een fijne dag hebben.

Ben je benieuwd naar nog meer levensvragen? Maak dan onderstaande kruiswoordpuzzel vol grote en kleine levensvragen en ga er eens met elkaar over in gesprek. Mocht je hierover verder willen praten dan kan dat ook met een geestelijk verzorger. Hiervoor kan je een mail sturen naar geestelijkeverzorging@inovum.nl of spreek ons aan. ■

Horizontaal

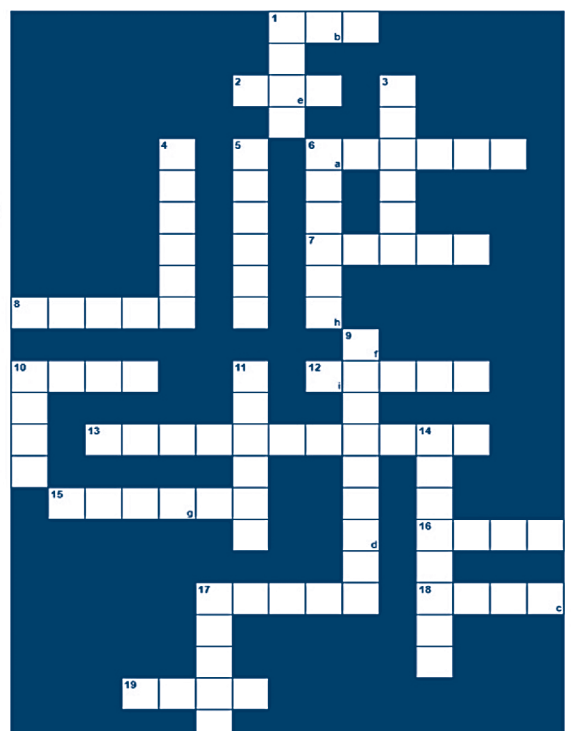
1 Ergens ... in hebben / Wat is voor mij een ...vol leven? 2 Wie zijn eigen ... volgt, kan niet verdwalen / Wanneer ben ik eens mijn ... kwijt geweest? 6 Een speld in een hooiberg / Is er iets in mijn leven waar ik naar aan het ben? 7 Beter een buur dan een verre vriend / Wie/wat brengt het in mij naar boven? 8 Geen zonder schaduw/ Wanneer voelde ik me voor het laatz? 10 doet leven / Waar ik op? 12 Aan alles een kleurtje weten te / Wat heb ik te? 13 De zijn / Voor wie ben jij een? 15 Met kolen op iemands hoofd stapelen / Waarnaar lonkt mijn verlangen 16 De is de vader van de gedachte / Wat ik mijn dierbaren toe? 17 Een mens lijdt dikwijls het meest onder het dat hij vreest / Met wie kan ik mijn delen? 18 De zijn de spiegel van de ziel / Wat heb ik onder te zien? 19 Iemand inspreken / Waar moet ik voor opbrengen?

Verticaal

1 Je hebt me op mijn getrapt / Wanneer voelde ik mij moeder.... alleen? 3 Iets met de mantel der bedekken / Wat vult mij met? 4 Om de van het anker te voelen, moet men de storm trotseren / Waar haal ik mijn vandaan? 5 Het grote / ben ik hier op aarde? 6 Er het toe doen / Is er iets waar ik over heb moeten? 9 Een liedje van zingen / Wat stilt mijn? 10 Het op de goede plek hebben / Wat gaat me aan het? 11 Een toontje lager / Wie zou ik graag een toontje lager willen laten? 14 Het schuldig blijven / Is er een waar ik moed voor nodig heb? 17 Het gaat niet altijd over rozen / Van wat/wie kan ik op.....?

Oplossing

a	b	c	d	e	f	g	h	i
---	---	---	---	---	---	---	---	---

Een blik gestampte muisjes van De Ruijter.

Blik was vroeger een populaire verpakkingsmethode, zo werden ook de gestampte muisjes van de Ruijter verkocht. Muisjes, gestampt en ongestampt, zijn een voorbeeld van typisch Nederlands broodbeleg.

Muisjes zijn gemaakt van anijs en suiker. De anijskorrel is een ovaalvormig bolletje met een klein steeltje, wat lijkt op een staartje. De muisjes van De Ruijter hebben de naam dus te danken aan de gelijkenis in vorm met het kleine diertje. Enkele oudere dames, die de gesuikerde anijszaadjes wat hard vonden voor hun gebit, brachten De Ruijter op het idee de muisjes fijn te maken in de vijzel. Zo ontstonden de gestampte muisjes. Tegenwoordig worden de gestampte muisjes nog steeds gemaakt door de muisjes fijn te stampen.

**KENT U
DEZE
NOG?**

Vrolijk

De vogeltjes die naar mij fluiten.
De wind zachtjes op mijn huid.
De vrijheid die ik voel hier buiten.
De omgeving als een dankbaar geluid.

De geur van een kopje koffie.
De hondjes spelend met een bal.
De stoute blik van een straatschoffie.
De gezelligheid is voelbaar overal.

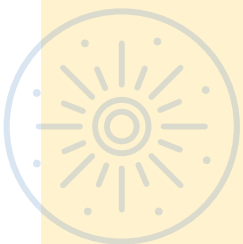
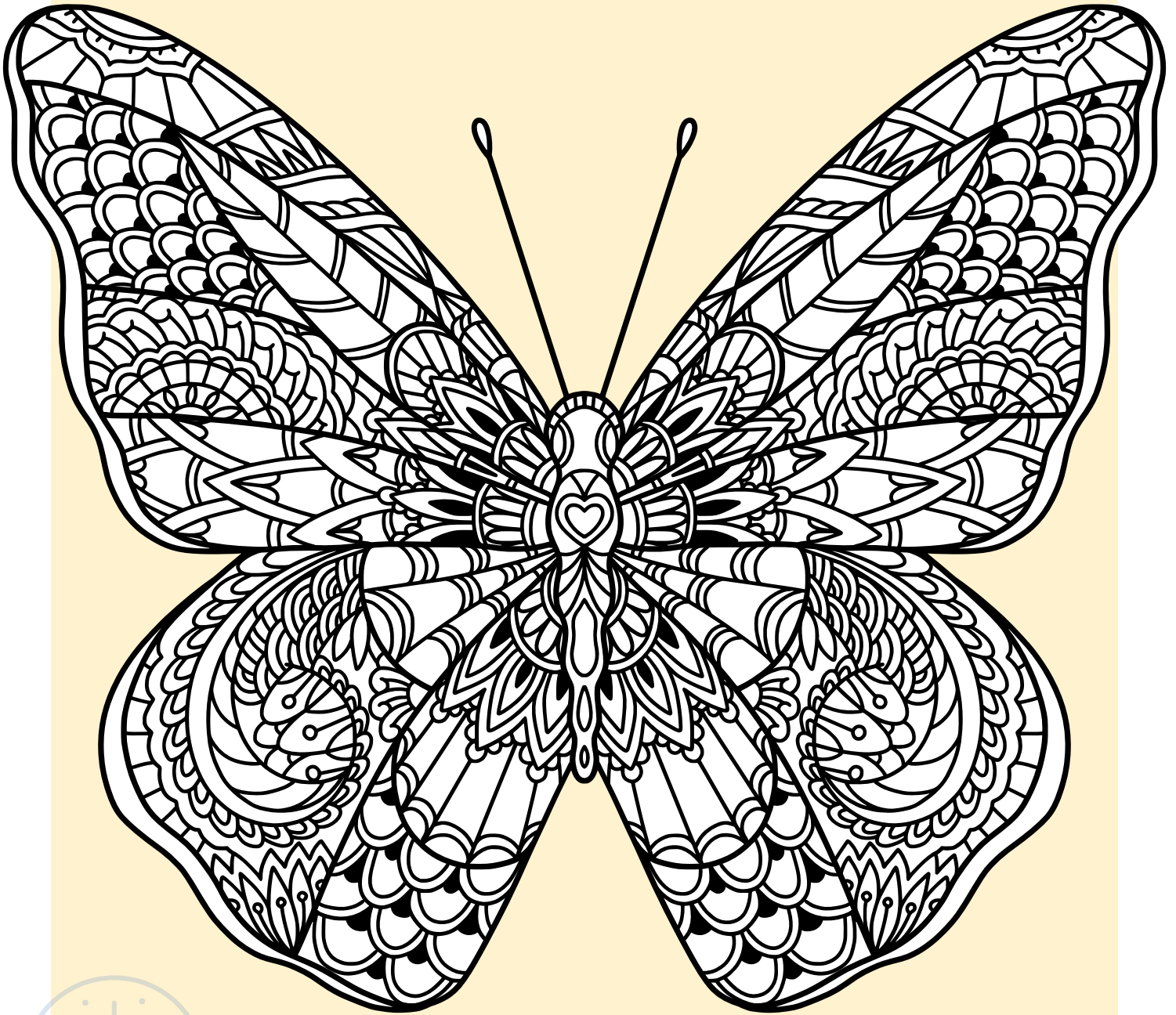
Dat maakt mij o zo vrolijk.
Dat maakt mijn leven fijn.
Dat maakt ons samen olijk.
Dat maakt de reden van de gein.

Het is niet altijd lachen.
Het is niet altijd zonneshijn.
Niet altijd wapperen de vlaggen.
Niet altijd een positief festijn.

Dan denk ik aan jou.
Aan degene waarvan ik hou.
Die vrolijkheid kan ik beloven.
Halen wij bij elkaar naar boven.

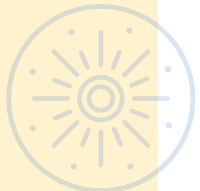
De vogeltjes die naar ons fluiten.
Die zoek ik samen gratis op.
Ga je mee met mij naar buiten.
Dan kunnen we vrolijk zijn voor nop. ~ RO ~

**MANDALA
KLEUR
PLAAT**

G	G	E	F	E	K	A	A	R	S	E	N
F	E	E	S	T	F	A	M	I	L	I	E
S	K	Z	V	R	I	E	N	D	J	E	S
C	A	D	E	A	U	T	J	E	S	L	I
H	A	B	A	L	L	O	N	N	E	N	C
M	R	S	P	E	L	L	E	T	J	E	S
I	T	V	E	R	S	I	E	R	I	N	G
N	J	I	S	L	I	N	G	E	R	S	T
K	E	E	F	E	E	S	T	H	O	E	D
E	K	O	E	K	H	A	P	P	E	N	E
N	T	R	A	K	T	E	R	E	N	I	R
D	V	L	A	G	G	E	T	J	E	S	D

BALLONNEN
 CADEAUTJES
 FAMILIE
 FEEST
 FEESTHOED
 GEZELLIGHEID

KAARSEN
 KAARTJE
 KOEKHAPPEN
 SCHMINKEN
 SLINGERS
 SPELLETJES

TRAKTEREN
 VERSIERING
 VLAGGETJES
 VRIENDJES

Oplossing:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ER VALT ALTIJD IETS TE VIEREN!

Op onze locaties valt er vaak iets bijzonders te vieren. Grote mijlpalen die staan voor een boek aan levensverhalen. Als je alles optekent, zijn dat dikke boeken. Deze bewoners hadden allemaal een grote mijlpaal te vieren. Allen op eigen manier, gekleurd door het leven en waar ze nu zijn. Maar allemaal mooi en waardig om eens het licht op te schijnen.

WILLY DIJKSMAN | 100 JAAR GEBOREN 10 MAART 1924

Willy vierde haar verjaardag in stijl; een gouden diadeem, een sjerp en hooggeëerd bezoek, burgermeester van Hilversum Van den Top. Maar nog belangrijker, omringd door kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, haar medebewoners en collega's van Inovum. Iedereen is dol op oma Willy. Bijzonder is dat op deze exacte dag een nieuw familielid werd geboren. Een van Willy's kleindochters beviel ook op 10 maart. Als je Willy ontmoet, dan lacht ze (bijna) altijd. En als ze vertelt over haar fijne jeugd, met 4 zussen, vliegen haar beentjes in de lucht van plezier. Genietend van de herinneringen aan de slagerij van haar vader en tripjes met het gezin naar het buitenland. Ook over haar leven daarna, met haar man Hennie vertelt ze graag. Samen hadden ze een fietswinkel op de Nieuweg in Hilversum. Willy en Hennie kregen een zoon en een dochter, en kleinkinderen. Willy woont al 10 jaar in Gooiers Erf. Zolang ze nog in haar straffe tempo achter de rollator naar buiten kan, lekker naar Andre Rieu kan luisteren en haar beschuit met hagelslag en kersenbonbons kan eten, plakt ze er nog wat jaartjes aan vast.

TONNY EN IRENE DE JONG, 60 JAAR GETROUWD

Op 28 februari 1964 gaven Tony en Irene elkaar het ja-woord. Ze ontmoetten elkaar in de bioscoop van Ton's vader, waar Irene bezoekers hun plaatsen wees. Op een avond onweerde het stevig en Ton's moeder vroeg hem om zijn vader in de bioscoop op te halen met de auto. Toen hij daar aan kwam zag hij Irene voor het eerst. Hij bood haar aan om haar thuis te brengen. Hij vergat daarbij zijn vader. Hij nam een flinke omweg om maar met Irene in gesprek te blijven. Hij was pas om 3.00 's nachts thuis, waar een boze vader hem opwachtte. Ton en Irene zijn daarna geen dag van elkaars zijde geweken. En nog steeds, nu Irene in Gooiers Erf woont en Ton op een steenworp afstand. Hij komt iedere dag langs en de liefde tussen hen is nog steeds zichtbaar aanwezig. Ton werkte jaren in de montage van tv-programma's zoals het polygoon journaal, terwijl Irene thuis voor de 2 zoons zorgde. Het feestje werd dan ook gevierd met familie en ook de Burgermeester kwam langs.

YVONNE EN PIET DE WIT, 60 JAAR GETROUWD

Niet alleen familie de Jong vierde hun 60 jarig huwelijk. Ook Yvonne en Piet vierden deze mijlpaal op 15 mei. In klein gezelschap en rustig in de Kei (zaaltje naast het restaurant van Gooiers Erf), zodat ook Piet ervan kon genieten. Maar net zo waardevol met hun 2 zoons, schoondochters en met hun kleindochter van 25 jaar en kleindochter van 2 jaar. Hun grote trots. Al 5 jaar woont haar grote liefde nu in Gooiers Erf, Yvonne komt lekker op de fiets vanuit het centrum om samen rummikub te spelen.

OPENING VAN DE VERBOUWDE WONINGEN IN DE BEUKENHOF

De opening van de verbouwde PG-woningen in de Beukenhof werd vrijdag 10 mei gevierd met hapjes, drankjes en gezellige live muziek. Het mooie weer hielp vast mee, want er waren veel bezoekers en bewoners in de binnentuin te vinden. Mevrouw van de Ploeg kreeg de eer de woningen officieel te heropenen met het doorknippen van een rood lint. De renovatie duurde meer dan een jaar. Tijdens het proces mochten medewerkers, vrijwilligers, bewoners en familie meedenken over hoe de woningen er uit zouden zien. Het resultaat; comfortabele meubelen, grotere woonkamers, rustige kleuren en thema's passend bij de natuur van water, heide en weilanden van de omgeving Loosdrecht. Dit mooie resultaat mocht gevierd worden.

WONING FLUITEN-KRUID BESTAAT 25 JAAR

De woning Fluitenkruid bestaat 25 jaar. En dat werd gevierd. De collega's werden door de teamleiders in het zonnetje gezet met wat lekkers voor al hun liefdevolle aandacht voor bewoners. De familie en bewoners werden uitgenodigd voor een feestmaaltijd. Ewout, bewoner van het eerste uur, werd samen met zijn ouders in het zonnetje gezet. Een fijn moment om met elkaar te zijn en te vieren.

inovum

Volg je ons ook?

Vaker leuke foto's kijken of weten wat we doen? Volg ons dan.

www.facebook.com/inovumzorg

www.instagram.com/stichtinginovum_

Colofon

Redactie

Saskia Haanappel
Vrijwilligers coördinator

Marlous ten Haring
Communicatieadviseur

Robert Onderwater
Welzijn Gooiers Erf

Wil Spekman
Vrijwilliger

Jary Vroomans
Verzorgende IG

**REDACTIE
ZOEKT VERSTERKING**

Ontwerp

Nathalie Rossen
Mooi Werk Ontwerp

Samen
zorgen
voor een
fijne dag